

Johann Lauremberg

Pompejus Magnus : Tragoedia

Laciburgi Pharodendorum [in Mecklenburg?], 1610

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1830927213>

Druck Freier Zugang

Pompejus magnus.

Tragoedia

à

Joh. Guil. Lauenberg

Rostock 1610

cc. I.

970.

MMP - Bestand

Nach
970

POMPE
JUS MA-
GNUS.
TRAGŒDIA.

LACIBURGI PHARO-
DENORUM.

ANNO cl^o Is CX.

6

Reverendo, doctrinâ, prudentiâ ac reliquis
virtutibus spectatissimis viris,

*Dn. M. HENRICO: Dn. IOAN-
NI: Dn. CONRADO: fratribus RUMPIIS:
illi, Ecclesiæ Hamburgensis ad D. Joannem pasto-
ri fidelissimo: his, civibus ejusdem Reipub. opti-
matibus, integerrimis; amicis ac pa-
tronis suis colendis, Joannes Guil.*

F. Laurenbergius

S. P. D.

Pompejum magnum, tragicè à me
nuper conscriptam, Vobis, Fratres
præstantissimi, consecrare visum fuit.
Merito id vestro. quibus multa jam
antè debui, plura adhuc debeo. Igno-
bile est, quod offero, munus, & ut ple-
risque videtur, ludicrum; at vero hoc
in pulvere magni etiam desudarunt
viri. Ajacem Lorarium conversum &
Scaligero novimus. at quo viro? cujus
exundantem in omni literarum gene-
re eruditionem religioso cultu sum-
maq; admiratione doctissimi quique
exoscu-

exosculantur. Eum si aſſequi hac in
parte, ut volebam, non potui, (quod
poterit nemo,) ſaltim è longinquo
tanti viri veſtigia legere, laudi mihi
duxerim. Vos, viri integerrimi, nolite
abjicere grati erga vos animi ſignum,
quod vobis ſuſpendo: erit cum maje-
re obſervantiam meam ſymbola decla-
ravero: nec multum, ut hoc quidquid
eſt, vobis approbem, laboro; magis la-
boro ut animum: qui dum erit, veſter
erit, & genii veſtræ gentis. Valetè.

Roſt. cl. 13 cX. Kal. Decemb.

IN POMPEJI MAGNI TU-
mulum,
FVB. T E R E N T I I V A R R O -
N I S A T A C I N I
E P I G R A M M A :

Littore diverſo Lybia clariffima longè
Lumina, vix nullo condita ſunt tumulo.
Magnus, & humano major Cato, qui procul à te,
Aſpicit heu cineres, Roma, jacere ſuos.
Marmoreo Licing tumulo jacet. at Cato parvo:
POMPEIUS nullo. Credimus eſſe Deos?

(:) 2

Aliud

Aliud.

*Distribuit MAGNOS mundo fortuna sepultos,
Ne sine Pompejo terra sit ulla suo.*

*Diversis junctas Asia atq; Europa sepulcris
Distinet. INFIDA MAGNE FACES
(LYBIA.*

Aliud.

*Pompejus totum victor lustraverat orbem.
At rursus toto victor in orbe jacet.*

IN POMPEIUM.

*Cui prius imperii virtus dedit aurea fasces,
Quàm caperet miles jussa aliena rudis,
Heu domitor maris ac terra, spes aurea cali,
Hoc rapior, tegor hoc, spiritus illud habet.
Qualibet ingrato præceps grassare tyrannus
Virtutis toties turbine fusa mea:
Non poteras fortuna tuas ostendere vires,
Ni caderem. tandem dedecus ulta tuum.
JUL. CÆS. SCALIGER.*

*Fragmentum epistolæ CL. alicu-
jus viri ad Janum Gulielmi F. Lau-
renbergium.*

Quod

Quod militatē hanc & arduā studio-
rum tuorū viā ingressus es, cujus
tūm difficultate tū longitudine dege-
neres animi facile prosteruntur, id ve-
rò seriō tibi gratulor: seu priscæ Lati-
nitatis flores, seu dicēdi gravitatē pla-
nē tragicam, seu inventionis acumen
& cōstantiam respiciat, nihil est, quod
industriæ & ingenii non exhibeat le-
ctori documentum, nihil est quod cri-
ticus emunctæ naris, quorum hīc exi-
guus non est proventus, ullā ratione
displiceat: ne fortē meam seu censu-
ram seu sententiam amore & affectu
corruptam suspiceris. Esto igitur
præsenti animo, & typographi (quod
solum restat) manum conducas; vel ut
torpescenti apud vos juventuti non
lentum hoc æmulationis calcar sub-
das, vel ut animos nil magnæ laudis
agentes pulcherrimarum litterarum
voluptate perfundas, vel ut ipse post-
hac famæ vadum minus intrepidē ten-
tare audeas. Neque commoveri oportet,
si sycophantæ tot numero, quot in
Rugiā esse anseres perhibentur, tuis
conati-

conatibus odiosius, quod vereris, ob-
strepuerint: cuculos omnis ætas tulit,
omnis feret, ne quid tibi præter cate-
ros accidisse existumes. Hi arbitris
Midæ fatribus cum lusciniis de Mu-
sicâ certamen instituent: Eorum ego
laureas, quibus gloriari solent, & hi-
strionum larvas juxta habeo; illas in-
scitiæ, has nequitia quæ sita vela. Et
hic quidem omni periculo defunctus
es. Plurimorum verò ea est perversi-
tas, ut nihil eorum probent quæ ne-
sciunt, ne, quæ ipsorū consensu bona
æstimata sunt, ignorare videantur.
Muscarum & scarabæorum examina,
calore Solis è putri pulvere genita!
Horum inscitiæ & nuditatis necesse
est te jam pœnas luere: Quæcunque e-
nim ipsi, a sinino corio recti, non vi-
dent, ea negabunt in naturâ habere
locum; negabunt civitate Latinâ do-
nata esse: negabunt porrò in Latio esse
nata; nimirum quia ipsis incognita
sunt. Alii formalitatum suarum ster-
core gravidi, cujusmodi Philosophos
heic in Belgio philomoros hoc litte-
rarum

rarum sæculo judicant, quos non magis pro Philosophis habereas, quam simias pro hominibus: Hi, inquam, vehementer in nihil agendo occupati, & secundis Entium intentionalitatibus operantes, Pompejum tuum suo negabunt palato sapere: & quid mirum est, queis bilis linguam insedit, omnia illis amara videri? His nihil miseriarum addideris, tantum eccopro-tico egent pharmaco, cujus vi verborum rerumque; illa retrimenta, quibus ipsi & scholæ fætēt, excacare possint, ut orbi terrarum graves esse desinant. Perge modo quò fatatibi videntur viā aperire; & hos omnes, si nolint sapere, jubeas esse miseros. Lugduni Batavorum.
VII. EID. sext. clō Io cX. Greg.

J A N O G U L. F. L A U R E N -
B E R G I O.

L Aureolā cygnoque, insigni perpetue vatū,
Teuto multus ovāt, se nomine sponte Poeta
Traduci patiens, hirsutula carmina cujus,
Qui Bavium non odit, amet: Tu pristina calles
Secula

Sacula, & birquino sustollis plectra, cothurno,
Fane, incorrupta quæ nectar dulce phrenesis
Salgata & casca sapiunt inspersa loquela:
Tu fastiditam pomposi nominis auram
Despicis; hinc bifido surgens tibi vertice laurus
Clarâ quondam cinger caput, & super aethra
Culmina te tollet pennâ metuentes resolvi.

Fratri dulc. f. Parisiis XII. Kal.
Maji M.D. CX. Greg.
M. Petrus Gulielmi F. Laurent. b.

EIDEM.

O Canibus Phœrio Pompejus littora, virtus
Abscondi stygiis non poterit tenebris:
Tu post Pompeji vires per funera, ut auras
Per te Pompeius surgit in aethereas.
Iugd. Bat. f. C. Abr.

EIDEM.

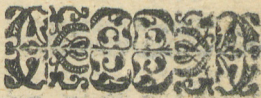
Carminē qui Tragico vilem certavit ob hircū,
Degeneris pugna præmia parva tulit.
Tu Tragico ob celebrē decertas cormine famā,
Nobilis hinc pugna præmia quanta capis!
J. Morfius.
Erunt

Benivolo Lectori Sal.

ERunt haud dubiè, Lector be-
nivo-^{le}, qui hanc meam qua-
lemcunq; opellam lancinandam
aliis precient, præcoces scioli:
cùm quæ scripsi, eo sint gesta tem-
pore, quo post solacis morum scyl-
las enavigatas, purissimi Latine
lingua floris ancora sedebat; eo-
rum quæ scripsi, multa barbari-
em respiciant, & vagientis adhuc
sermonis loquelam: Eos ego moni-
tos velim, nec me temporis habi-
tâ ratione hac effudisse, nec styli;
quem & puriorem esse oportuit,
si sæculum spectes, quo hæc acta;
nec adeo solutum, si ipsum scri-
ptionis genus. Enimverò nec
lau-

laudem posse exinde mereri sci-
bam, nec si posset, ideo meritum
me credebam: sed speculatum hac
velut emisi, atq; ut ex ruinis æ-
dium multarum ac cæmentis, u-
nam quasi domunculam constru-
erem, quod ii perspicient facile,
quibus non neglecta prorsus anti-
quorum lectio. Tu, amice Lector,
boni hac, quæ damus, consule, me-
liora propediem magisq; excocta
edemus, si hac qualiacunq; tibi
non displicuisse intelligemus. Va-
le.

J. Laurenb.

PER

PERSONÆ DRAMATIS.

POMPEIUS MAGNUS.
LENTULUS.
CORNELIA, Pomp. uxor.
PTOLOMÆUS, Rex Ægypti.
ACHILLES, confil. Ptolom.
PHOTINUS,
SEPTIMIUS, legatus à Ptol.
NUNCIUS.
CHORUS FÆMINARUM
& VIRGINUM Romanarum.

POM,

POMPEIUS MA-
GNUS. TRAGOEDIA.
ACTUS PRIMUS.
POMPEIUS.

Tibi peremnes glauce regnator marum
Neptune, Nereoq; salso, & reliquis
Laudes ago, lubensq; gratulor Diis,
Quum classe salvâ littus hoc & divitem
Portum Pætoni intus sopes soli.
Salvete Pelusiaca regna, quæ mihi
Videnda veniunt, Tuq; Divûm munere
Potentiâq; amenitateq; adfluens
Famosa Alexandria, quam oculis aucupo:
Nî namq; visus luminum me calvitur,
Istic cacumen tollit altum Casus
Fragosus ocris: propter hunc se deviâ
Volventem aquâ, semptemq; gemino refluxum
Mare submoventem gurgite, & Taneos simul
Herbosa pingui nutrientem flumine,
Video arva Nilum: calicas ô qui incolis
Diespiter supreme sedes, dextimis
Face attigamus auguris hoc ostium:
Faventiâ ted obsecro largè tuâ
Nos tu benignus adfere, ut Memphitidos
Qui sceptra terra potitur, olim quem suo
Ex datum honore, regiâq; ab subditis.

Eliminatum sede nostri exercitus
Vi patrio redimposueram throno,
Rex ille Ptolomæus, miseritus res meas
Mibi opitulanti præsidium ferat manu.
Utinam istud animi mente trutinaret suū
Beneficium: nec precibus obderet meis
Avorsus aures, me vè lactaret dolo,
Fidei aut sacratum jus perpetuò falleret.
At ævitatem quando regis, Lentule,
Perpendo, qui vix jam pæctatus tenet
Solum patritum, triste cordolium meæ
Desubito menti, Et diuidia obrepit gravis,
Timosq; pectus occupat, ne forte an-
Expectorarit merita properiter mea,
Omnisq; noster fluxerit ingrato labos.
Ita namq; tempestate perborissimâ
Hac est paratum, splendidis nisi honoribus,
Copiâq; polleat quis adfluentiâ,
Nihili æstimatur, trita volgi est fabula:
Tum si cui benefeceris, ea gratia
Ingrata cedit, atq; partes deserit
Obliterata, planiter vè concidit:
Id vereor hercules ne quoq; eveniat mihi
Ab rege, ne si fortè prosperitudinem
Animo revolvat Cæsaris, aliubi fuit
Me frausus, aut quod facinus occeptet sacrum,
Aliquibè noxiter, officii haut meminens mei:
Quàm plurimam etenim repperirier licet
Mortalium partem, ricinia qui sciunt
Obvertere astu flammæ probiter suæ;
Ubi ninguida hyemis acris ingruit gelas,

Pedem

Pedem struunt, probrisq; te incillant malè:
 Ut rursus autem caldior aestatis venit,
 Adoreaq; macta fruge autumnitas,
 Celerè reborfi, laude sublatum dehunt
 Nibeis quadrigis, tibiq; adulant dapilè.
 At nobili integrâq; qui satius cluit
 Propage, cuiq; reapse rigido pectus est
 Incoctum honesto, haut ille sese inglorio
 Incestat ausu, morte celebri occumbere,
 Quàm turpiter vixisse satius deputat.
 Sed hoc ut sit, iacta nunc est alea,
 Nec ceptum id ulli ferre quàm vobis queo,
 Qui me haut lubentem ad Pharsalum cum Casare
 Tristi duello compulistis cernere:
 Unde ipse vitulans alta vietrici manu
 Tropæa statuit, & triumphalem gerens
 Comis coronam, spolia retulit maxuma,
 Nos dedimus herbam subjices, ei qui facul
 Sensim potuerat absq; cede & sanguine
 Flecti, simul conforsus astrorum favor
 Et destinatum tempus adduxet vicem:
 Sic nempe Magnus ille Pompejus suo
 Ut ab hoste victus caderet; utq; exercitum
 Fugare suetus fugeret, & qui noluit
 Socerum parem, ferret priorem, & maximi
 Voluere calites: En, impar qui inibi
 Jam penè nomen duxeram, ceu solmine
 Totius omnes territans orbis poplos,
 Quà Sol candentem in calo sublimans facem
 Indos propinquâ subditos tingit facem,
 Et quâ parans subire spumantem fretum,

Vaga sorori cedit alternas vices,
Lassôq; patruī stagna crissat lumine.
Nunc ius necessitatis insuperabile,
Cujus labantem cursus transversī impetum
Voluere multi effugere, pauci potuerunt,
Notos coëgit petere me, & ab eis opem
Procare, qui tot hosticâ heroas manu
Deici, eorum colla prosu bigens pede:
Tot perdis selles si coherciti meâ
In censionem & arbitratum se mihi
Totos dedere, sustinentes luridi
Ad stagna Phlegetontis meam mitti vicem.
Heu quàm ille miser est omnium, cuius graves
Infausta nobilitas nobilitat miseras!

LENTULUS.

O dulce Romolèum decus, prænobile
Ornamen urbis septicollis, quam tuâ
Virtute totiens fortiumq; militum
Internecino funere expositam, manu
Sartam tueris, cuncta protelans mala:
Tibi benigni fausta plurima apprecor,
Vitamq; Divi largiantur diutinam:
Tibi pectus infractum duint, nec flammolam
Generositatis, fervitur quâ animus tuus,
Duro malorum stingui sirint gelu,
Quò denuò hostis malè tibi infestum caput
Felicior adgredier ausis alite.
Quodcumq; factum est, nunquâ id infectum fuat:
Nec id tuâ accidiſſe culpâ novimus,
Sed adſedonum, qui manus cum Cesare
Tibi duello conserundas ancipe

Recipro-

Reciperebant indidem communiter
 Ipsae saltem in dulcitatis & gravis
 Huius fuere pernicii primum caput,
 Simulq; lugubre exodium suae sibi
 Peperere vitae: sic enim fieri adsolet,
 Domitionem prius ubi famul parat
 Superbiâ inflatus sui regis vicem;
 Negatq; jussu centurionis perbicâ
 Mente obsequi clupeata velutum cohors,
 Utriq; lapsu concidunt tandem gravi,
 Meritaq; Diis morte supplicia danunt.
 Nos qui gravantem congredi te Caesari
 Adegimus, dispendio nunc duplici
 Hinc merito pressi affligimur, qui plurimos
 Casâ inclutos virtutis genere nobiles
 Anterminos simulq; peregrinos feris
 Objecimus defubulandos tragulis.
 Hoc interesse gens volebat praelio
 Quojus feraci verberant fluctu solum,
 Pura Ascani fluenta, quaeq; perpetim,
 Phœbi tepentis uestra stricturis calet:
 Nec demagis Thracesq; & Hellados adcolunt
 Suas utring; adduxerunt copias;
 Aderat celebris viriatum Thessali
 Propagmen, aderat bellicosus insimul,
 Dejonæus, & qui colla suppositus polo
 Concreta pigro maria sulcat marmore
 Thrax hippomolgus, quiq; tescâ proficunt,
 Quâ saxa rapido pulsant Axis vortice,
 Pronumq; ripæ contegunt Aliacmona;
 Duellica Arabum Cappadocumq; natio

Sanguen profudit, pinsitans cubitis humum:
 Nec ipsa victrix gentium, mundi caput,
 Urbs septicollis, Roma, tibi quita est suos
 Negare cives: quotumus heu prognariter
 Certando, equestri illustrium prosapie,
 Vitamq; duris devorandos hostibus,
 Undam cruoris & animam exomuit simul!
 Est certè olimpi tecta stellantis tenens
 Numen verendum, quidquid usquam est gentium
 Nutu coercens calico & iussis regens,
 Quod nemo fugiet, sive maximus suat
 Seu minimus ille: contremiscunt singuli
 Eig, voto congeneruclant supplice,
 Quos terra gremio cunq; circumplectitur,
 Pelagusq; & æther: nullus huic mortalium
 Simul videnti fantia ac nefantia,
 Faxitvè fallam, aut pegerit pellaciam:
 Consulta id ipsum arcana constituens suo
 Numen senatu, turgidos pollementia,
 Fastuq; sulatos superbia truci,
 Arima succit præcipes percellere:
 Contra infumâ de plebitate, ignobilem
 Tribumq; terras filium, sed castiter
 Jobis plantem sagmen, atq; pectora
 Nullo inquinatum scelere, sublaturum solet
 Suprema bonorum tollere ad fastigia:
 Is nempe, quo nil mirius mundus tenet,
 Sublime cujus nomen, augustum decus,
 Valentia infinita, jus interminum:
 Quig, ipse misericorditatem vescitur,

Offu

Offucias perosus, & cassus dolis,
Ac nos barathro festinatim educere
Ad afflictionis flebilisq; miseria
Crevit cupitq; postea in eum modo firmiter
Spes nostra maneat: ille viribus animum
Fractum replebit, masculaq; audentiâ,
Si fructuosum patrio id fuerit solo,
Quo post Jovem non probior est habentia.

POMPEJUS.

Sic est, ut ajis, Lentule, & eadem quoq;
Mens est mihi: oneri restat, haut unquam potis
Aut æviternum calce supplantarier,
Aut interire sacra funditus Themis.

LENTULUS.

Sic equirine: hæc ipsa cum monstraverit
Nobis amenitate vernantem locum,
Ubi quidquid animus nos jubebit poscere,
Haut difficul erit adfatim indipiscier.
Heic nexum amoris vincla conclinescere
Juvabit, illiscum suis qui copiis
Opem ferentes, gladia curvâ imagine
Numerò in tyranni perfidum stringent caput:
Comprimiter cum nobili Italiae solo
Confederatum fulgat hoc regnum satis
Opimitate & virium valentiâ:
Ita ut nec unquam, ceu videtur, lubrica,
Sors mage beatum objicere potuisset locum.
Quamvis enim primo pedatu ad Parthios
Dirigere classem mens erat, nil id tamen
Ratum esse duxi, cum hos triumpho turgidos

Quem nuperè caesis rettulère copiis
 Crassi, sciamus insolentes pectore
 Spirare fastus: ecquid his medullitus
 Jarrum simultatis focillata aspera
 Loligo, redibidaq; odiorum semina,
 Nobis periculum commoverent extimum?
 Quis vidua quondam eadem modo prosumia
 Et uterq; Crassi puerus advehitur simul.
 Indecore forsitan servitutis tu notâ
 Maestus, ramentâ viliorq; iis plumbeâ
 Ridiculus & crucia fores despectio:
 Expleſſe jubaret nobiscum lubidinem.
 Nec hiscere nec mutire quicquam audentibus.
 O facinus hoc immene verruncet procul,
 Nosq; ominari falsa faxit Juppiter.
 Quid? & ipsa tellus Partica procul disidet,
 Belliq; inhabilis, nilq; munis offic',
 Cum plera ferre hac regio possit commoda.
 Pomp. At queso regi quem nec ævitas catum
 Nec longa facere potuit experientia,
 Et meq; conjugemq; credam & liberos
 Tutumne foret, id, Lentule, mihi delica.
 L. Hoc gaudet alma ratio gratitudinis,
 Ut si de amico promerebis bellulè,
 Hec ille puro condât animo perpetim,
 Pro talione postmodum redhostiens.
 P. Quodcunq; nequeunt amplius fruisier
 Meritum, tenebricis illatebrant angulis.
 L. Rerum genetrix beneficiſſima omnium.
 Natura, si quis præſtite immemor fiet
 Olim fidei, torperatur, ingemite:

Nec

Nec pol ego hunc ex aliorum ingeniis iudico,
Intercapedo quorum amicitias lebat.

P. Acerbitatis dum modo absit pavos
Periculiq; at si quidem agrimoniam,
Offensionemq; hinc timendum est & prima,
Consilia nunquam hac ipsa me aggressum velim.

L. Pompeje, salem hunc esse nullus auguro,
Cum ejus tumultus plena sit porrigine,
Bellisq; ditio tanta ferbat interis,
Diadema propter & suae regimen domus:
Namq; is gubernat solus & sceptrum manibus
Tenere cupiens, abdicat am regiam
Durus sororem quassat exholas suam;
Nec ipsa torpet segnitate, aut languido
Pigrore pressa desidet, sed oreas
Fratri lupatumq; inditura, colligit
Hostile latronum agmen, illic affatim
Laboris quod facesset; idcirco autumo
Consilia si concenturiabit sei id,
Ac penitius regno quod ingruit suo
Periculum rex mente ruminabitur,
Latiscet animo, Diisq; magnis gratulans,
Quod te Ducem, tantum sibi aptus sit caput,
Quoi simile nullum, vix secundum orbis tenet,
Te, sat scio, ventum faciet huc gaudeas.
P. Dum volucre sortis prosperae petorritum
Vebit secundis Imperatorem rotis,
Peane tanta gliscit ejus gloria:
At cum liduna desitâ venilia
Æstus furentem perbolat surgens salum
Miserumq; tangit sors manu sinistra,

*Lam exolefcit, fplendor expulſim cadit,
 Algâq; ſapè vilet aut hilo magis:
 Quin & tumultus inquit ſi foculo,
 Deletiliq; regna libret factio
 Discordiâ, tum quiſq; gracilenti fide,
 Dignatur, impotentiores intrabit
 Potentior, minorq; majorem timet.
 Lent. Mirarier ſat nequeo, Domine, quod tuum
 Id pungat animum, gnarus ipſe quum ſies,
 Quòd regibus populoq; celebri pluriens
 Honore maſtus famigenabilis cluas:
 Sed ut tibi certiffet iſtud mordicus,
 Libellionem hinc ablegemus, regium
 Qui fabulando electet animum blanditer.
 Si clepſe merita perfido, ingratum dolo
 Sentiffcet, & ſterili in ſegete benefcium
 Te obſeſſe, nos hinc tutioris, Hippj
 Iterum exarantes concavâ tergum trabe
 Aliam petemus illicò ſedis viam,
 Dextrorſus etenim prodigum Libyſtidos
 Terra ſuperbit Cerere ſacundâ ſolum;
 Sinifterâ telluris oſtentant procul
 Seſe arva, quâ Mauruſſi accolas freti
 Scepro magiſtrat rex Iuba ſplendido;
 Ubi Uticenſis, ille pronepos Porcii,
 Cato, tuuſq; Scipio te manet ſocer:
 Si intutus hêic, illic tibi atq; conjug;
 Comitiq; ſtatio ſingulo eſt tutiſſima.
 P. O. M. Quando videtur optimum, rimarier
 Huiusce mentem regis, & perquirere
 Sietne promptus hoſpites jam nunc ſuos
 Accipere*

Accipere celfos ſubter aula fornices;
Age, & mihi iſtud adlubefcit: tu modò
Electilem mandata facito qui ferat,
Cui cor aceſcat callidum, prudentiâ
Qui communitum peſtus egregiè gerat:
Te verò omnipotens voce poſco ſupplice,
Conſilium ut iſtud auxili nobis fuat.

CORNELIA.

Illuſtre Romanum propagmen famina
Magnarum, tuq; ô celebre caſtus
Lumen pudici, tenere cætu virginum,
Quas hoc itinere plurimus nimbi mador,
Raucumq; ponti murmurillum, & flamina
Exercitas habuere ſæviter Noti;
Lubetne mecum palitare in herbeâ
Pauſillulum acta vinnula crepidine?
Turbasq; mentis pellere, & ægritudine
Paullum vaciva facere cordis intuma?
Ac inquam quam dubia faſtidiliter
Vobis profundi peperit indignatio,
Nigerq; pelagi, capita qui implevit, vapores,
Sermonis edulcare blandiloquentiâ?
Nos maximo functæ periculo, munere
Tandem tuo, Neptune, fata evaſimus,
Ratisq; noſtra jam quieto fluminis
Alveo peregre condita, optatæ tamen
Potitur arena, hac ſede ſi modo degere
Tutis liceret liberisq; periculo.

CHORUS FÆMINARUM ET
virginum Romanarum.

A 6.

Conſider

Confide Domina, quæq; tartarino tuum
 Pectus molestat morsicâ in torculo,
 Rescinde tristitiam, ac metum evalla gravem,
 Teq; excitato ex luctu in latitudinem:
 Suos poli monarcha tabificabili
 Tandem suebit surpere agrimonie:
 Quojus benignâ ductione has littoris
 Terræq; jam tenemus oras, fertilis
 Regnum Canopi nempe dives, Bacchicâ
 Procul Methymne, manibusq; patriis,
 Ubi famiger virtute, priscâ gnobilis
 Integritate, lege populum subditum
 Rex moderat equâ, quem juvabat prothymê
 Quondam eminente larga Pompeij manus
 Auxilio: ad hunc ut urbe sociâ & sedibus
 Fessas abitis reciperet, superrimi
 Nos duxit alma numinis faventia.
 Corn. O faceret hoc! tandemq; pausa miseriæ
 Nobis daretur, & malorum interquies,
 Quæ per diu impatibilia exanclavimus.
 Ted ô Saturni germen, arbiter Deum,
 Te sancte venerans precibus invictè invoca,
 Sinistra levibus flamen auris fac Notâ
 Portenta in undas irrita equoris ferat.
 Satis malorum est, quæis laboramus, satis
 Infontici bellum profudit sanguinis.
 Sed anxium tristi tumultu pectore
 Cor pulsat, & mi nescio quid mens mali
 Minitat futuri: O cælites crudelibus
 Vos tollite omen somniis, hancq; in sui
 Servate Domini sospitate aut luride

Stygis

*Stygis ad tenebras mittite hinc Cornelias.
Quatit horror artus, ora pallor occupat,
Quotiens recordor visa noctis proxima:
Nam visa postquam hesternæ cesserat dies,
Moxq; atritate vesperugo languidâ,
Nigrans rotundæ cæcæ telluris pilam,
Tollensq; vultus noctiluca candidos
Suassent quietem primolam mortalibus,
Ac pictus ær fervidis latè ignibus
Celi choreas astricas ostenderet,
Imago visu talis objicitur meo:
Ripæ viretum nos manipulatim patens
Tenebat unius congregatas, quæ gregum
Miscella lanigerum agmina upilio vagus
Buceraq; pascebat animantia: alitum
Gracilâ minurritione, latratuq; aquæ
Subterlabundæ visa sonere littora.
Mansucius sed ecce dumoso loco
Repente siccâ fauce profiliit lupus,
Ac curvisfrontes qui inter udas vespices
Curabat armentas, magistrum torbiter
Adortus, avidis vellicavit dentibus:
Nos apere tantum fœminæ adgressæ scelus,
Clamore tonere cepimus committili,
Fremitumq; comminitabiliter peregimus
Gallante voce, implevimusq; æthram sonu:
At nil moratus is minas, inimiciter
Deartuati membra pastora ferox
Jejuniosis condidit subito iliis.
Nos properiter ram grande cernentes nephas
Tranare campos concitâ visa fugâ, Et*

Perni-

Pernice nostras petere cursurâ rates,
Tum subito dubius. inquam mihi timos
Rupit quietem: hinc horror obsessum tenet
Ex sanguis animum, meaq; mentis anxio
Terrore trepidans corda concutit metus,
Ignota quidnam calitum ira talibus
Visis minetur, quidve portendat mali.

CH. Quid mente curas Domina libras providâ,
Inculta scapre, squala penitidine,
Curve gelidum plangore cor lapit pavos?
Desiste lacrumis, ejice tristimoniam:
Is qui tuum valente totiens dexterâ
Dominum, salutis adferens judamine,
Ab imminente vindicabit hostium
Oppressione, rex Olympi maxumus,
Et nunc eâdem pollet is valentiâ,
Eâdem potestate viget, eodem robore,
Hic ipse Dominum, tristitia verrucans, tuum
Valido manus tuebitur munimine.
Fortuna quamvis dura frontem contrahens
Sebas in illum fulminarit turbido
Minas ab ore, Pharsalio cum Casare
Quando sinistrè dimicaret praelio:
Quin mox benignum, bile seposita gravi,
Vultum serenâ proferet fronte, Et tamen
Leto subibit ostium portuculo,
COR. Isne mentem speribus mulierculâ
Alatis, id mi delicate serid,

CHO. Speres fovendum est optumas mortalibus,
Adversa quamvis adsset austro sors gravi.

COR. Tutasq; nostram que tenent classem, lares
Nobis putatis prebiturum littora?

CHO. Postquam pluore fluida sat maduit humus,

Sicco ferescit æthra tandem Huperioræ
Angustiis quæ mille deluctavimus,
Nostræ miserebit miseritudinis Deus,
Aderitq; nobis, indigisq; opem feret.

COR. Quando ergo certa vos habet fiducia,
Tantumq; regi & huicce fiditis solo:

Agite, volucris sortis aura, & nesciis
Placet locorum obferre nos amfractibus,
Modo inde tacitus falsimonie absiet
Fraudisq; terror, isq; amici firmiter
Iurata quondam pacta servet faderis.

CHORUS. Heu quanto crucii pectora tangitur
Angoris stimulo, sollicitudinum
Quisquis vulnificis obrutus æstibus
Curâ perpetue volbitur.

Sævo cur lacerat verberare carnifex
Luctus, tristitia nubila conditum
Obscurant animi lumen, & ultimam
Fatorum accelerant vicem.

Quæ flagrat mutuâ pectora flammolâ
Conjux, legitimi ne socium thori
Telis insidians fors gravibus premat,
Curâ prætimet anxiam.

Factari subolem cum videt aspero
Fortuna genetrix turbine, morsibus
Meroris premitur percita, flebili
Planctu viscera concutit.

Hoc natura sagax dum genitalibus
Clausos exigui ponderis arbulis
Formaret teneros, mentibus inserens
Nostris edocuit simul,

Unâq; edocuit sæva minaciter
Nullum urgere acribus fata caput malis.

Qua palans dubiis passibus addito

Sors non ingeminet malo.

Sentire hoc superi nos voluit Jovis

Numen, quæ varia percutimur manu

Fortuna, & patrys querim & extera

Pulsa limina sedibus.

Quantum sidereis præmicat ignibus

Pœbi purpureum luciferi jubar,

Tantum tu reliquis, Roma, superbior

Fulgebas meritò urbibus.

Sed te jam facinus, te scelus impotens

Nudatam eximiis turpat honoribus,

Mox & sanguineis sæva trahet rotis

Te fati violentia.

Orbus quandoquidem consilio jacet,

Cujus te pietas curaq; pervigil

Jam per longa satis tempora tristibus

Tuam præstitit à malis.

Solamen dubiæ rebus in asperis

Menti grande foret, militis advena

Si dextrâ rueres, inq; tuam exteros

Armasset rabies luem.

At nunc ipsa tuo te populas furens

Splendore, & proprio vulnere concidis

Dum plebes animis invida sæviens

In contraria labitur.

Civilis Marius trux fuit exiti

Princeps, quem stimulans imperiis sitis

Crudeli plateas sanguine fortium

Suasit tingere cibium.

Cæcus letiferâ Carbo lubidine,

Carbo

Carbo, sanguinei signa sequens Maris,
Omnem luctificis cadibus aestuans
Implevit rabidè locum.

Hæc surgens liquidum deniq; in aëra,
Incendit geminos flammula principes,
Donec terricrepans in generi caput
Belli detonuit fragor.

Testis Pharsalidos quæ regio patet
Terra dives opum, testis & Æmonis
Tellus, quæ maduit tota cadentium
Nuper sanguine militum.

Isto gens cecidit Romula prælio,
Ingens interiit gloria, laus, simul,
Nil restat miseris: hinc gemitu fremit
Pectus perpetuo meum.

At cum nec lacrumis, nec prece, nec minis
Quidquam proficiam, singula ego tuo
Commendo, rutilum qui colis æthera,
Divum maxime, numini.

Et tu jam patrii terra vale soli,
Dulcis terra, vale; blandula luminis
Qua primæ tulimus munera, te favens
Servet calicolum manus.

ACTUS SECUNDUS. PTOLOMÆUS.

Quem nulla sceleris impii patratio
Lutulat, nec ullus tetret animum criminis
Nigror nefandi, is ipse non verebitur

Ger-

Germanitūs Dominum sui adjuvatarier
Ope consili: usq; corde cuncta provido
Volvēt revolvēt, nē quid unquam incommodum
Ipsīve regi aut subditis gignat suis:
Feret nec unquam laudem honesti gloria,
Fructus lucelli, spes, decusve ut praeferant;
Ne prospera salutis, ac quibus vicem
Duella tangant principem & agrimonia.
Nam quem furentum languor usq; verminum
Diutinus exest, si suae vivat modo
Mentis sequutus arbitratum, saniter
Nunquam vigebit morbidā ereptus lucē:
Sic proprii quem fervor adfectus rapit,
Consilia nulli profutura subgeret.
At vos, fideles rebus aspris cogniti,
Percontor unā, facere quid me aequum fiet,
Ut regiā quae calitum dono manu
Iam teneo sceptrā, glorio servem statu,
Ne flacceant fors (omen aurae dissipent)
Obstata, neve, me quod animitus solet
Turbare, cecā factione corruant:
Sed vobis ut adtegrata nutu, munditer
Concorditate nutricentur aurae:
Quos mens parentis exita elegit mihi
Olim adsedones, cui ego si nevelim
Parere, non me facere fas existumem.
Nam lapsa quamvis vix iuventū fecerit
Med hircuitallum, clausa nec prudentia
Dum pectori insit, quidquid & vitā sumus
Nosmet periti, usq; callemus magis;
Id me tamen natura docuit parvolum,

Quidā

Quòd, qui malignà subdolè sententiâ
 Dominum aviis agit in pericla tractibus;
 Pernice gressu lancinantis vindicem,
 Ponè hunc sequatur vastitudo supplicî.
 Iam qui remissus venit ab Pompëio
 Huc facialis, quid cupiret, auribus
 Modo aucupastis: igitur an ratum fiet
 Auxilia supplici ut benigna adcommodem,
 Utq; ipse duri sævium discrimine
 Pungente fati exercitus, iuraminis
 Regniq; nostri sit futurus particeps,
 Id mihi fideli dicitote pectore.
 Namq; homo qui erranti comiter monstrat viam,
 Quasi lumen is de lumine accendat, facit,
 Ut luceat ipsi nil minus quum accenderit:
 In consilendo sin malos sequemini,
 Condigna noxæ precia dabitis perfidi.

PHOTINUS.

Quom cordis hæc cupita sentiscam tui,
 Phariæ columna gentis, ac regni decus,
 Que volvo^o tacitis clausa cing. sensibus,
 Equo recludam penstanda examine.
 Virtus potentis illa natura sagax
 Inter reliquas queis abundè dotibus
 Nos expoliuit, dum parentis zonulâ
 Tentæ abderemur, subdidit præcordiis
 Infeminata HUMAnitatis munera,
 Eiq; vinclis sociam aënis addidit
 Canam Æquitatem: istæc misérias pectore
 Misereri amici condolenter postulat,
 Opemq; spondet flicto, & bant cassam manum,

Hæc

Hæc conticere nesciens, memorè tenet
Auram favoris præstitam, & beneficia
Oblivioso condier silentio
Prohibere certat: si qui enim te, porrigens
Dextram, auxiliū decorabit opè, non inlubens
Retaliare discito, & quidquid tibi
Fieri cupiris, alteri antè feceris.
Natura tantis nos honestavit bonis
Prudente fato, temptitantem hæc munera,
Persephone sequitur pallidam vibrans facem.
Talem beatos fama fert olim viros
Vixisse vitam, dum æbitatis aureæ
Terris vigeat sæculum, spontaneus
Quisq; indigenti opem ferebat, nec suum
Herere in aspris passus est amiculum.
Iam nunc tuam, rex inclute, ecce gratiam
Pompejus exul poscit auxilium, cui
Subtraxe opiferam ne volis durus manum:
Enim tuus, sic ritè commemini, sator
Populare multos civium quondam urbicū
Studium peposcit, fulminantis sterneret
Ut sortis austrum, & perniciem hostiret gravem:
At quis repertus quojus auspicio mage
Levatus, altum erigere rursus verticem
Sustinuit, atq; huiusce? qui tot hosticas
Arcens procellas, turbinantem innoxio
Capiti æcipis defendit impetum Deæ;
Dextraq; missum reddidit sceptri decus,
Quo tu, paternā possidens captum manu,
Poplos magistras lege justā subditos.
Quonam putabis, magne Rex, iuvamina

Dei

Deinceps negantem, primus qui tetulit tibi,
Sermone tete differet vulgus foris?

ACHILLES.

Nec me pigebit, ô Pharê columen soli,
O mentê clare calicâ heros, regibus
Prognate proavis, consilia multum tuo
Paritura regno fructuis corde intumo
Proferre: Si cui grande minitatur malum
Caperata vulum, jamq; possidens forem
Fortuna, quis tam stolo, tam siculus moma
Clausis profundâ luminum pupulis quic
Strato incubare pellium cuperet toro?
Nec ante inermum cassilâ testus caput
Exire niteretur ictus? Sic sophum
Venerata memorat turba, qui stabile solum
Sceptriq; vires adtegratas expetit,
Dextrâ clientes mitis ut gnatos pater,
Validâ quietet, vindicet, adamet suos.
Nec in choro ponat pedem alieno, aut ferox
Tremulum micantis ense Volcani jubar
Fodicare pergat, ne qua forsit luminum
Corrumapat aciem flamma: nam quis enim rogo
Glaucum faselo Nerëi tergum secans
Suapte cymbam sponte naufragus velit
Notis vorandam tradere Acrocerauniis?
Aut quis balantum upilio trux gregem feris
Dilaniandam dente projiciet lupis?
Quis arte clarus duellicâ procestrium
Linqvit furori apertum miles hostico?
Hac una Regi amussis, una regula est
Trutinare tacito subditorum commoda
Frugemq; motu, quisquis alia suaserit,

In debium imperitos abstrahit itiner:
 Quando ergo penitis tuere factionibus
 Flagrare fines imperi cunctos tui,
 Cujus duelli postmodum victoria
 Quem maneat, almi in genibus est postum Jovis;
 Cumq; antehab, suspensus in medio tuus
 Neutram sequatur demagis partem favos,
 Tandemne gentem stultus hanc sectabere
 Virtute cassam, quam piger timidat pavos,
 Vires relinquunt, cor inaudax trans salum
 Solumq; inire precocem jussit fugam.
 Quod si secundo cymba Pompeji Noto
 Sulcaret undas, si quod olim ostenderat,
 Fortuna amicum vultus placidi jubar
 Rejicere in illum sustineret, tum metus
 Abesset omnis, cunctaq; in vado forent.
 At nunc abito hic pulsus eruat limine;
 Caesar trophaea statuit, & Victor populo
 Plaudente, opimis insolens spoliis ovat.
 Adeon' periclis nobile hoc juvat caput
 Amenter objectare? tamne maximus
 Tibi vilet ille Caesar, hostis qui fiet?
 O ter beatum, aliena quem cautum queunt
 Pericla facere, alterius ex incommodo
 Suum parare qui bene novit commodum.
 PH. Quid lege fiet talionis, qua ubi do
 Benefacta aquarum tergori inscribi vetat?
 ACHIL. Nil inde veritum si fuerit periculi,
 Referre justum gratiam decet virum.
 PH. Sic astra adimus: orbe pulsa calicam
 Adire rursus cogitur Equitas domum?

Rex

AH. Rex nullus esto, qui salutem perfidus
Vitamq; nauci deputat clientium.

PH. Mandat sinistris devolutum casibus
Misereri, olimpicâ arce residens Juppiter:

AC: Et idem alumnos siderum imposuit throno.
Civemq; sceptro regere subiectum jubet.

PH. Cui rex salutem debet & regimen simul,
Sic desperabit, flebili actus turbine?

AC. Pereat paludi lurida mersus stygis
Cui bella cordi, laurea cui potior togâ.

PH. Sic capite in uno tota stirps. Quiritium,
Nunquam refruticatura postdum, concidet?

AC. Sit grata aëverno præda, qui subitaneo
Infanticos mactare fato cogitat.

PH. Tantumne iniquâ mente meditari nefas,
In hunc, superbit quojus hoc regnum fide?

AC. Emergit, humili quod fuit prius loco:
Fors cuncta fallax fingit artatq; ut lubet.

PH. Cum premere tantas providus turbas facul
Rex queat, & acres stringere litium faces?

AC. Nescia sequestri Roma, deprandi velut
Guttur leonis, rennuit oreas pati.

PH. Ergon' malignæ sortis animus principis
Famulum subibit liberi (scelus!) jugum?

AC. Sic orbica in orbe circulat fati rota,
Dea cæca amicos invenit, eadem rapit.

PH. O cæca stulti pectoris vesania,
Rhamnusiæ quod fudit infide unicè!

AC. Ne multum acuto is ipse catus est corculo,
Qui cuncta justo pensitat trutina jugo.

PH. Tyrannus est, lupiq; trux animum gerit,

Pariat

Pariat amici qui fidem exsilio sui.

*ACH. Quin meritò cladem subdito excutens sole
Parens benignus patrie iudigitabitur.*

*PH. Ratione cassum prebiti meminit boni
Brutum: I generosas discito imitari feras.*

*A. Quicungq. victum asserere servatum cupito
Victoris odia hunc & simultas attigunt.*

*Gladium sibi ipse acuit, ignem queritas
Queis vindice olim corruat fati manu.*

*Hoc te quoq. ô rex inclute, manet in meis
Facias vacivas aurium monitis fores,
Lubensq. recta consulenti obtemperes.*

*PT. Immane quantum frigidi pariat metus
Dissensionis pestili si toxico*

Liti feruntur grande qui columen cluunt

Regii Senatus cura queis regni incubat;

*Ubi quem sequatur, Themidi ne sacrum innubæ
Solbat pudorem, nescius rex hesitat.*

Quid ergo fiet? optimum esse deputo,

Veniat. Stat hæc sententia. Veniat simul

Vocatus ad nos Cæsar huc per nuncium,

Ne præteribunt odia: prægravat meas

Hæc sarcina alas, talibus necdum parem

Firmavit hæc me, fateor, ausis. ævitas.

CHORUS FÆMINARUM.

Quantus Domine tremulam nostra

Lacerat mentem terror! ut alto

Rumpit tristia pectora questus!

Postquam propero non nota gradu

Petiit Pharii limina regis

Missus ad altam nuncius aulam.

Omina

Omina spondent nil leuā boni,
Cuncta sinisteris mens auspiciis
Augurat: utinam responsa ferat
Regi & tali condigna solo,
Savaq; fessis tandem proprium
Tribuisse velit fortuna locum.

Euge quid, ô dulcissima rerum
Pectora, fiet? placitumne levi
Inter resonæ murmura ripæ
Defessum animum recreare gradu?
Dum regali sede reborfus
Nos fecialis beet indictæ
Luctu trepidas pacis honore:
Nostraq; tandem positus domina
Animo curis, evangelij
Donet fidas munere nuncias.

Sed me, nescio quæ, stelliferum
Dum nox torquet pallida cursum;
Spectra insolitis horrenda modis
Terrent miseram: seu fatalis
Veniant istæ culmine olympi,
Seu tartareis nata tenebris
Ultrix animum his lactet Alecto,
Non vana puto: Tu calicolum,
Maxime rector, face raucifonas
Zephyri portent gelidig; Noti
Omen in undas.

CHORUS.

Siper

*Si per albentes meritè lapillos
Aureum nulli diadema regi
Cingeret frontem, nisi quem modestas
Quem fides blando decorat decore;
Grande virtutis cui semper undam
Perpluit pectus, pariare justà
Qui catus nobis benefacta lance;
Quot suà talis caperet Monarcha
Urbe quirites!*

STROPHA I.

*At scelus nefandum,
Contagesq; vaga malignitatis,
Quidquid est malorum apertè
Pandoræ dolio volabit,
Jam frena tentant imperii, vagus
Quà sibi subjectam
Orbis ocellus humum colorat:
Dominandi sacra fames
Effera mortalium ob-
sedit inani pectora luxu,*

ANTISTROPHA I.

*Calicum Fidèi
Numen mortifero impiatur ausu,
Sapius pedum malignos
Experta heu Dea justa pressus
Calorum avitas reppetiit domus,*

Ofa

*Osa hominum mores,
Simplicitatis honor labascit,
Duplici dare terga dolo
Fussa: truci Ambitio
Ducit habenas splendida fastu.*

EPODUS I.

*Lex nulla justis terrigenas regit
Scepbris, Tisiphones statuminata,
Fulcris per orbem sanctio totum viget.
Compositas studet
Quisq; per fraudes facinusq; sacrum
Trahere in ruinam improvidos.
Qualis diræ nobilis astu,
Pelasgia sub finibus,
Quondam Lycaon,
Quos modo pestiferis
Jure receperat hospites
Laribus jurando nec opinis
Suppositâ solvit jugulum
Cuspide, cum roseum laveret Sol equore currum.
Qualis nescia pacti*

STROPHA II.

*Federis Lycurgus
Corda gerens, quâ vomere tellus
Thressa scinditur, fuit;
Qui flexicordi ut verterat*

B z

Fessos

*Fessos iteris viros
Ad tetros sermone penates,
Mox degulandos legirupa prae-
(Scelus heu lacrumabile) cru-
entis pabulum triste caballis,
Nil memor nuper pacionis istae,
Nil fulmen veritus Jovis.*

ANTISTROPHA II.

*Inde cum daretur
Vescier ævi lenibus auris,
Primitus novella le-
gum sanctio Divum munere,
Nostro insita pectori
Demandat, non deside curâ
Jus hospitale quisq; teneat, Et lubens,
Violentia quos agitat
Multum irata turbida sortis,
Sponte servet, sanguineam procellam
Fati arcens capite à pio.*

EPODUS II.

*Quondam cruentis Niliaci soli i-
rato numine sauciata penis
Jacuere regna, barbaræ propter truce-
m Sabitiæ impetum;
Cum nec humanâ feritate Obencres
Urgeret impius Jovi*

Leßum

LECTUM aeternâ sorte popellum:
Quis credat immotam Deos
Mutasse mentem?
Nunc etiam generi
Supplicium grave perfido
Minitatur. Verum quotus istos
Aure bibat cupidâ monitus?
Ceca hominum mens Cymmeriis immersa tenebris
Iram deputat aſſis

STROPHA III.

Unius Deorum:
Egregiam laudem & memoranda
Rettulisse nomina
Famamq; ſeclo immobilem
Pars plera hominum putat,
Incautos ſi fraude malignâ
Fraudare, & atram mittere queat ad ſtygem.
Ehe! qualibus in tenebris
Vitâ quantisq; periclis
Degitur quidquid miſeris ſuperſit
Ævi. Quàm mea frigido

ANTISTROPHA III.

Mens metu tremiſcit,
Ne colat has ignobile terras
Nationis perdita
Propagmen, Hebri qua gregem

B 3

Demen-

Demente ferocia
Extremas reddegit ad inci-
tas, servitritio colla suppositam jugo:
Etenim velut aetherei
Progignunt immania campi
Monstra, lethali metuenda viro,
Quacumq; hoc colitur solum.

EPODUS III.

Ultq; insonantis gurgite septimo
Nili flumina, lacruma madenti
Fallace, crocodilo hospitam præbent domum,
Et tepido frequens
Aspis in limo latet, atq; adictus
Vibrat nocivos linguam:
Sic aquali è semine, regni
Esse hujus inquilos puto:
Nam nec suëbit
Gignere chaoniam
Accipiter ferus alitem;
Nec veprium quis de peracuto
Vulnificum stimulo, Bromiæ
Gnosiacum legit reparantem pectora florem,
In natum usq; redundant

STROPHA IV.

Ingeni paterni
Semina. nec med. extera fallunt

Signa

*Signa: fuscior cutem
Liquore Nariciae picis,
Atq; ora niger magis,
Cum Dibum regi arma pararunt,
Brontebe, Steropebe, igneobe Pyracmone,
Quianam anthracina hic populus
Albo velat corpora amictu?
Scilicet nigram gerit ille mentem
Intus, candidulus foris;*

ANTI STROPHA IV.

*Oris extimo fert
Nectar hyblaei nobile mellis;
Mente toxici luem
Clausam latentis devomit:
Spectat catus, angulos
Ruspatur, queritq; nocendi
Scelestus ansam, dummodo occasus jubeat,
In suam ut innocuos
Dulci pellat voce sagenam,
Ceu latens ramis abiceps opacis
Fallit aetheris accolae;*

EPODUS IV.

*Quis tanta stultus reiciat omina?
Quondam (fama ea si fidem meretur)
Princeps Cainum generis author qui cluit
Nilicoli, ferunt*

Impiam

*Impiam fuso maculare dextram
 Ausum cruore fraterno:
 Non heic à stirpe ingeneres mens
 Mea vivere animos arguit:
 Natura pelli
 Provida non poterit
 Ne similis simile in genat:
 Ficto nos pellacia fugo
 Ne maneat, mea cura sedet:
 Tu divum rector, si te pia numina tangunt,
 O placabilis adsis.
 Aspicio socia faminarum concio
 Quid ille Domina nuncius portet nobi,
 Huc qui velox cursuram celeranter rapit:
 Quod plexa collum lavere salsis lacrimis
 Domini incipit ora? non frustra puto,
 Mens nescio quid spondet hinc mihi mali.*

ACTUS TERTIUS.

CORNELIA.

*I*giturne regem adire stat sententia?
POM. Adire certum est: mantat hic me nūcius.
CORN. Periculosum metuo ne hoc iter fiet.
P. Desiste femineæ modo formidinis.
C. Desiste præcipis tu prius audaciæ.
P. Vitare cautus potero prævisum malum.
C. Vitare ficti quis potest cordis dolum?

Fugo

P. *Fuco carebit fraudibusq; os regium.*
 C. *Sublatam in orbe queris in cassum fidem.*
 P. *Dēsisse tandem frangier nequeo metu.*
 C. *Frangare saltem conjugis precibus tuæ.*
 P. *Iniqua poscis quæ decus ledant meum.*
 C. *Quin aqua posco quæ caput fervent tuum.*
 P. *Timore fractum turpe foret desistere.*
 C. *Bona turpitudine est, quæ periculum vindicat.*
 P. *Tempus volat, fugitiva labitur dies.*
 C. *Melius pigrasse, quàm de properasse, est nefas.*
 P. *Vox regia tutam sternit hanc mihi semitam.*
 C. *Nec spectra te, nec somnia uxoris movent?*
 P. *Delirat is qui credere somniis postulat.*
 C. *Itan' paratum dure properas ad malum?*
 P. *Mihi sensa regis animus est scrutarier.*
 C. *Merentem ex abitu uxorem concinnas tuæ.*
 P. *Duplici beabo eandem rebor sus gaudio.*
 C. *Adhuc dieclam siste quæso: neminem*
Vidi qui numero sciret quod scitu est opus.
 P. *Citò debet incepisse, citò quod perficè*
Debet, voluntas homini rarerent venit.
 C. *Vatum minax te commoveat oraculum.*
 P. *Nil credo auguribus, qui aures verbis divitāt*
Alienas, suas ut auro locuplent domus;
Qui plus alieno ex jecore sapiunt quàm suo;
Sibiq; semitam hanc sapiunt, atq; alteri
Monstrant viam, queis pollicentur ditias
Ab hisce dragmam obulumq; dementes petunt.
 C. *Tandem querelis non graves aures meis*
Præbeto, nostri ô suavis animi suavitas,

B 5

Me.e

Magni dedit tulisse nomen. Enim jugi
 Calet memoriâ pectus, ut maclum inclutum
 Titulis honorum, laudis atq; adoreâ,
 Te pars celebris principum suspexerit,
 Atq; urbis optimas senatus Martia,
 Virtutis ardens propter invictæ jubar,
 Heroicæq; masculum indolis decus,
 Quæis prænitebas inde postquam primitus
 Lanugo glabris serpere institit genis
 Præsens adusq; senica cum ruga exarat
 Frontem. ac canastræ tempus abscondunt coma.
 Testantur omnes hoc ubiq; gentium
 Quas luce tuitur cunq; Phæbus igneâ:
 Nec tu negabis, grata quæ salso fretu
 Titanicis præbere pabla jugalibus
 Quiemq; diceris, Hesperî tellus soli:
 Experta fortis credit hoc Sertori
 Magnanima virtus, quem coactum, porgere
 Herbam, ac triumpho ductum opimis novimus
 Tuos adfatim ditare spoliis milites.
 Exinde fines Rômolei fuit imperi
 Tibi cum victis ampliare gentibus,
 Quas alma vultu Memnonis adspicit parens,
 Quum tesa strati senicis explicat genas
 Croco rubentes, luceq; inficit polum.
 Sensere vires grex tuas pinitica,
 Rhondesq; & Icadion, myoparonibus
 Pontum profundi habuere qui infestum maris.
 Cum verticosis subruti unarum æstibus,
 Fatale medio hausere poculum gurgite.

Hæc

*Mea una vite ridica, ne desere precor
 Curis sepultam derepenitè conjugem:
 Tangat paterna pectora misratio,
 Edurus orbos quos relinquis, liberum.
 Misereto procerum, nostra quos tenet^r ratis.
 Nam quæ per orbem nomina feres, si lubens
 Ipse in paratam pertinax mortem rues,
 Vitæq; casu licia rumpes flebili,
 Ac nos seorsim dividendos letho offeres?
 Postica factus sanna flagrionibus,
 Focusq; scurris, & tabernis nania,
 Cuiq; diris impetere morsibus;
 Hem! jure cecidit quem ferox protervitas
 Traxit sub atrum præcociis jugum necis.
 Quod si tuapse hæc monita spernis gratiâ,
 Age, nostra tete solitas, te patriæ
 Crebro tuâ virtute servatum decus
 Hac exuat mente: vigila atq; incredulus
 Fieri memineris; artua hæc prudentiæ
 Nerviq; sunt. Quamplurimos aula educat
 Quorum est animus atroce junctus maliciâ,
 Composita dicta è pectore volventes suo,
 Quæ cum componas, dicta factis discrepant:
 Hi sunt inimici pessimi, hilaris frontibus,
 At corde tristi, quos nec ut apprehendas scias,
 Nec ut remittas; hæc revolve sedulus,
 Hæc mente colito. Huc usq; dum sollertia
 Te gnara, docilisq; ingeni sagax vigor
 Super volucres vexit etheris plagas
 Metuente solvi pennâ, & immistum Diis*

Magni

Hæc

Hæc postulabit patria: at nunc cogitas:
Qui ipse sibi sapiens prodesse non potest,
Nullus sapit. Quam misera, ne te strenui
Animosa gravitas cordis, & cupida nimis
Amor ultionis perditum vereor eant,
Miseraque tristi viduitate conjugem,
Marente matres orbitate liberos:
Quid me inde fieret? ævitatis hoc mihi
Quodcumque restat, tædio ac senio foret.
Me Roma nescit: Itala tellus abdicat,
Cecidere cognati, ferox amiculos
Ferrum vorabit, frater armis occubat,
Prius-marito Persica abstulit caput
Acinaces, corpusque justa nesciens
Lanianda sævis præda projectum est lupis:
Quid multa? facta sum Vespertilio, neque
In muribus planè neque in volucris.
Tu sole restas, o meæ solatium
Columenque vitæ, quem si, amatum cor, mihi
Eripere tentet dura fatorum manus,
Quid restat, æternum nisi ut misera siem?
Qua te oro propter, per superi numen Jovis,
Per genua, per quos derelinquas liberos,
Hanc ultimam percipito vocem conjugis,
Servaque carum, quod modò petitur, caput.
Cum Lesbiiis deserta campis degerem
Quos dives Ægon fluctibus lavit aquilis,
Præfagus itidem hic augurabatur animus,
Quod insequentum postea nos pepugit, malum.
Æquale minitatur mens periculum. Tutius

Tellus

Tellus peteretur Afra, ubi expectans Cato
 Cogit latrones. militumq; copias.
 Quod si nec illud conlibet, ratum puto,
 Poscatur iterum voce pa, em supplici
 Caesar: benignus namq; per gentes cluit,
 Nec denegabit, ipse quod petiit prior.
 Pomp. Tuus fatebor alta mentis concutit
 Mî templa questus, dulcis ô amor meus,
 Mea ô voluptas: at face tute cogites,
 Pro patriis in arma qui ruit focus,
 Laseq; pro salute fama, & proprii
 Tutelâ honoris debet lubidini
 Sese cruenta mortis, hos numen Iovis
 Justo coronans adserit tutamine.
 Nec vereor ire: vita nam cujus fiet
 Decoris, honestam fugere mortem haud convenit.
 Adversus hostem ea est libertas, purimum
 Qui pectus atq; firmum gestitat: Alia
 Obnoxia res nocte in obscurâ latent,
 Bona fama in tenebris proprii splendorê obtinet.
 Atqui huic labori terminum fixi meo,
 Clarare meritis nomen ut queam, & **BONUS**
 Audire **CIVIS**: libidâ quod hostium
 Caterbâ adeptum teneo. laudis hoc decus
 Latè tueri liberamq; ab extero
 Pergam usq; vindicare patriam iugo,
 Vigor superstes donicum per ossua
 Mihi calda curret: nec tenebras objici
 Fama celebri aut nomini sinam meo
 Timore victus: mihi licet regnum atq; opes
Eriper

Hæc dextra, servam famula ut ætatem exigas.

Eamus ergo: desine uxor conqueri.

COR Ab siste gressus, studiumq; iteris reprime.

POM. Ellum caductor buc properiter advenit

Ab rege missus. CO. Quantus animum concitat

Metus! P. Timorem pelle, quem præmiseram.

Legatum ad aulam, mox rebor sus gaudiis

Letoq; mæstas vos beabit nuncio.

SEPTIMIUS.

Salveto Domine, te lares sub regias

Carum sibi rex hospitem vocat, ut suo

Quæ prensat animo, gratus in te deroget.

P. O fide amicū, Septimi, meritissima

Divis habetur gratis, ope quod indigus

Per Te, Romolū non lebe decus civium,

Digner vocari: credulum exin specula,

Alit animum, fore ut rementis præstita

Officia, corde gratiam grato colat,

Causaq; lenis Rex mea sit arbiter.

S. Postquam Gabini strenua invicti manus

Ablata regi restituit nostro sola,

Pars inde amicū, dignitate & nobili

Honore decoratus fui non infimas.

P. Sic regiā me spero susceptum, fides

Quod nota meruit, laude & officiis colet.

S. Meditata jam sunt decora, queis ornabere.

P. Quo me putas rex, Septimi, accipiet modo?

S. Quo clade fractum principes solent virum.

Ceptum

Eripere quibit, at nequibit calicam
 Fortuna virtutem. Ante jam subit animum.
 Tutum parare mane vobis, nec prius
 Noctem quietus exigam, quàm vos suo
 Capita rursus Roma caperit sinu.
 Quamvis cruentus hoc favorem praelio
 Mavors negarit; non tamen despondeo
 Animum, nec athram rumpo planctu: conqueri
 Fortunam non lamentari decet: id viri
 Officium est; fletus muliebri ingenio additus:
 Mutata forsan sortis inverso rota
 Decurret axe, contuatur dummodo
 Bellona vultu nos benigno, ut hosticus
 Cum Dyrrachino miles occubuit agro,
 At nulla posthac Casari me supplicem
 Videbit ætas: illius superbia,
 Ignota nulli est, spectata cunctis cruditas:
 Nec Bibulus ille sirit hoc, ut stabilia,
 Jungamus iterum dexteris in fœdera.
 Restat Cato, quem petere complacet, simul
 Armata nobis lecta militum cohors.
 Tu modo sequaces, cara conjux, pectore
 Seclude curas; nulla te dies meo
 Evellet animo: nulla, nisi que ferreo
 Urgebit artus somno, & eternâ quie.
 Serabit oculos: namq; mortis orbita
 Terenda cunctis, evitanda nemini,
 Ditisq; aperta quemq; spectat janua.
 Prius debiscat ima mihi tellus precor,
 Quàm te periculis linquat immersam, aut sinat

Hæc

*P. Ceptum secudent dii meum, ut grato queam
Pensare quondam merita tanta pectore.*

Sept. Eamus ergo, Domine, tempus advocat:

*Pomp. Eamus: ô qui cælicam incolitis domum,
Monstrate tutum dii mihi tandem locum.*

CORNELIA.

*Abiit mea nil dicta moratus,
Et sollicitam liquit conjugem:
Tu virginæ concio cætus,
Numina castis poscito votis,
Ac solemnî superos sacro
Mecum propera litare Deos.
Ut terrifici tristia fati
Fulmina frangant, dominumq; meum
Foveant placidâ numinis aurâ.
Pars ito sacros pyxide odores
Ferto, atq; Arabi lacrimas turis,
Et quod calidis thymiama focis
Poscit: ut iram pressura Deum
Pingues veniat victima ad aras.
Ite, supinus pedibus torpor
Absit, & omnis mora: sollicito
Jussu studio urgete laborem.*

CHORUS.

STROPHA PRIMA.

Non ul-

Non ullum insuperabili
Necessitatis vinculo
Majus omnidomæ Di
Dedêre terrigenis malum.
Si maligna fulminantis
Fati nubila providè
Cauturus, in temet fugam
Verteris, hoc mage consequere læ
Necessitatis mox propero tui
Vestigio pedis feretur.

ANTISTROPHA I.

Hæc, quod non habet, indigum
Aliunde cogit sumere.
Ferox consilia artifex
Sequi negata: hæc donicum
Tutiores conquiescant
Spelæo, pecua & greges
Urget ferarum concitis
Horricoma impetibus vagari
Per lustra, perq. scrupæa montium.
Pani ferociam leonis

EPODUS I.

Frangit, & fusi cupida cruoris
Tigridi obdit oreas.
Penniger puri
Ætheris accola

Sele

*Celeri volatu
Spatium, per inania celi
Metitur amplum, uti gutta
Urgentem releuet gravi
Siticulam sub aestu.
Nec potioris homo gradus*

STROPHA II.

*Censetur: miserum trahens
Et ipse abum, queritat
Tutam quo capiat loco
Remotus aduersis quem:
Nos quoq, atra compulit fors
Incertis, proprio lare
Pulsas, vagari sedibus.
Quid memorem exitiale Magni
Pompeji iniquo turbinis exitu
Fatum? proterva septicollis*

ANTISTROPHA II.

*Roma quem modo manibus
Vis expulit Rhamnusia:
Is, cuius sibi met prope
Jam nomen impar, omnibus
Terror extitit latensq,
Auditum populis pavos:
Nunc ecce natali miser
Pulsus humo, patriisq, terris*

Elimi-

Eliminatus postulat exteri a-
micas manus, opemq; regis.

EPODUS II.

Dulce virtutis tamen, in vija
Pectoris decus metu, a-
piscitur palmam,
Mergier asperis
Renuens procellis,
Neg sorte sciens sinuari,
Discit licentiam ferre
Fatorum. Impare congrédi
Cum diis negans duello,
O nimium nimium catus.
At ecce Domina huc advenit,
Datura votivum sacris
Libamen aris, simpulum
~~Diogenemq; mactante Et macticos~~
Adfert odores: age gradum
Contra feramus, ac gravatam
Concorditer oneris lesemus
Parte. At quis ille, quem manantem
Sudore flubido, videmus
Passus metiri grandiores?
Nihil lumina hæc me ceca fallunt,
Is est, comes qui nostro ad aulam
Domino ibat, heu nimis citata
Pungit meum cursura pectus.

ACTUS

ACTUS QUARTUS.

CORNELIA.

T Andem parabi cuncta, queis pro conjugis
Salute magnis mos facere jubet Diis.

CH. Igitur favente jam properemus numine.

Sed ante contari jubat, quid nuncius,

Modo qui celebri huc accelerat gressu, ferat.

COR. Ubi ille quæso restat? **CH.** eccl̃, mox adest.

CO. Contolle gressus, ocyusq; ut advolet

Jubeto: gelidus corda conterit pavos,

Timefactus animus errans incertè vagat;

Caligo oboritur omnem prospectum auferens.

CH: Festinus agili pervolat campos pede.

COR. At ora curnam sparsa sordent sanguine?

Eloquere verbo quidquid est, cognoscere

Petisso, quianam tute regredere gradum?

Nunc. Jacet, jacet evinctus, heu utrum nefas?

COR. Hem quid quiritas? ore pallor cur sedet?

Aut quid cruore fleta vestis indicat?

NU. Heu occidit! domini profusum sanguen.

Internecinum funus hoc spirat mei,

Regis nefando scelere qui nunc occubat.

COR. Eheu quis aures attigit meas sonor?

Qualis lapum sentitur ictus: ô scelus!

O pertinax mentem obsidens mæstam dolor!

Franguntur ima pectoris sacraria,

Lacrumæ cadentes linguam consapiunt,

Decrescit invitis gradibus mihi spiritus

In la-

In lacrumis. Ch. Ah misera! cessa luctibus.

CO. Heu me, heu me.

*CH. Ah patere, patere, misera conjux, contine
Questus dolorum, & anxii aestus vulneris.*

*CO. Sol qui micantem candido curru atq; equis
Flammam citatis fervido ardore explicas,
Cernisne facinus? quæ futura? quò diam*

*Parabo? CH. Ferre te dicet quæ dii danunt,
Deincipemq; discere eventum rei.*

CO. At nequeo sustinere acerbitudinem

*Tanti doloris. CH. Quod manere commodum
Te poterit ex immensitate luctus?*

CO. Perfungar isto, tumq; vitam deseram.

CH. Ecquid gemendo tristimoniam levas?

Animare nemo lacrumis corpus valet

Quod Morta muto contegit silentio:

Veterid fatorum terminus sic jusserat.

CO. Humanitùs lugere datur. ego ni fleam,

Quam tot malorum tanta circumstat cohors?

Quid me ergo fiet, servitutis cum Deus

Me compotibit, & domitrix dextera

Regis tyranni? exinde cum cecidit meus

Maritus, ac nos morte destituit suâ.

Ilicet eodem hoc raptam ab Ægyptiis die

Comitesq; meq; parvulosq; diriter

Famulare ad unum coget ædum ducere.

Me quisq; spernens, quisq; me incillans probris,

Sermone indecorans, turpi famâ differet:

Ac forsit aliquis voce miseritudinem

Ridens amarâ aspiciat Pompeji, inquiet,

Qui

Qui terror olim regibus erat, conjugem,
 Quæ serbitute quale mutabit decus!
 Hæc dicet aliquis, me quidem incesset pudor,
 Pectusq; vulnerabit anxitudine.
 CH. Heu sufficit, deinceps nec ulterius eas.
 Tibi, nuncie, longè est promicanda oratio,
 Nobisq; ut res gesta, memorandum ordine.
 N. Postquam nefandum corde retractans scelus
 Sermone fictæ blandicello lingue,
 Litisq; dulci melle verborum logis,
 Scelerum magister, innocis caput necis
 Septimius, inclutum hincce deduxit virum,
 Primum capillis humile nudatis caput
 Submisit, ac flexo genuclans poplite,
 Condignam honoris prestitit verentiam,
 Falsiq; aperiens sensa regis benivola,
 Delubra cælitum, aræ sanctitudinem,
 Manes Quirini, & sagmina jurabat Jovis,
 Ab fore periculum. Haut longiter Alexandria
 Tellus profundo Nerei circumdata,
 Latè patebat, incolæ indignant Pharon,
 Istic superbum septu studio fertili
 Tollit cacumen regis infidi domus.
 Stabat vagum fissura Neli gurgitem
 Instructa subdolo celox portifculo,
 Pompejus hanc subit. repente perfidus
 Incauti Achilles pone referat intimas
 Ferro latebras cordis, & capulo tenus
 Sancto dolonem pectori recondidit:
 Cruore tepido tullii efflantes volant.

At

*At mentis ille immota servans intima,
 Obnixus anxiam premebat pectore
 Curam: hinc utrumq; lumen obvelans manu,
 Nec morte pallidus futurâ, nec gravi
 Miscens querelas flebiles suspirio,
 His tacita rupit vocibus silentia.
 Istud supremus Juppiter cernit scelus,
 Quem nemo fugiet: ipse hanc injuriam
 Ultrice quondam vindicabit dexterâ.
 Vix hæc locutum mente cadere interritâ
 Multo videmus perforatum vulnere:
 Percussa durus colla miles amputat,
 Cervice cæsâ truncus in primum ruit,
 Querulum cuturrit murmure incerto caput;
 Natavit undâ corpus, id me prendere
 Conante, in altum fluctus abexit salum.
 Hæc ipse vidi, atq; inde rettuli gradum,
 Quæ conspicatus, nuncius uti dicerem.
 COR. Utinam tuos nunquã bucce tetulisses pedes,
 Nec pectus hoc sermone marasses meum.
 CH. Bonum esse opinor, concinamus nenia.
 CO. Prasulta atrocis tu doloris initium.
 CH. Qualis Romolæ flosculus pubis jacet!
 CO. Papæ! papæ! Pompei papæ denuò!
 CH. Ubi Domine? ubi? quò? quò migrasti cõditus?
 CO. Ah unde conjux? quod mihi te abstulit scelus?
 CH. O, ô misérias! nec modus desiderî.
 CO. Ah misérias! ô rursus etiam misérias!
 CH. Ah, nos reliquit pristinum Solis jubar.
 CO. Heu conjugem, Pompei, mæstam præbenis?*

Fama

CH. Jam sufficit. video reborfas virgines.

ALTERA PARS VIRGINUM.

Quod supplicatum cunq. numen poscere,

Jovis videtur, Domina, dum prognariter

Puamus, ad nos incitos Codrum gradus

Tuimur ferentem, qui cruore diffluens

Taboq. sparsum, & capite cassum strenuus

Extraxerat saiso uncinatis fustibus

Ponto cadaver: nos pavore exterrita

Defixa gelido continentes lumina

Trunco, nequimus quis siet cognoscere,

Tam pallidum incestaverat corpus cruor.

NUN. Ubi hoc locorum femina factum autumem?

CH. Propter propinqui littus undosum maris:

Artus reperti conquinatos cadaveris

Iimphoris udo Codrus imbre perluit,

Vilemq. ripa preparabit grumulum:

Mox segmina legens ramulorum, atq. fruticum

Ramenta, clabulasq. cumulans arborum,

Rogum cremando construebat corpori:

Nunc mole pressus lassitudinis gravi

Paullâ laborem rellebat longum quie.

COR. O fat malorum! sortis ô variabilis

Et cistudo! ut vita nulli propria

In vitâ datur! Ah ter misera Cornelia,

Ah misera, & infelix nimis: te feminam

Miselliozem terra nullam conspicit.

Quid accipis? qua sidera in caput tuum

Maligna

Maligna conjurasse dicam? te scelus
 Fati dum videre sævam principum
 Mortem coëgit scilicet Crassi, incluti
 Herois, erse qui voratus Parthico,
 Magnique Pompeji, scelesti infidia
 Quem regis atram compulit modo diriter
 Acheruntem obire, ubi mortis thesauri objacent.
 O Roma, Romæ, clara regina urbium,
 Quisnam tibi sensus audienti, serreo
 Cecidisse fato, qui tui curam gerens
 Teneri ut generix blanda pupi, dextera
 Te vindicabit? Ecce nunc campis jacens
 Putiscit, in honoris, sepulcro. haur conditus.
 Cui pecua, tristi dira pestilientia lue
 Que strabit ager. Veniat, o veniat precor
 Optata nunquam satius. Et me luctus
 Hujus lubentem Morta solvat vinculo.
 At quid molestis ipsa me querimoniis
 Demens fatigo? Te supreme Juppiter,
 Vosq; o qui ocello humana iusto cernitis,
 Dignata celo turba, vos ego alloquor;
 Vindicta in reprobos vestra dirum sæviat:
 Terramq; Urbem, Regiam, Regem simul,
 Quicunque scelestus inita rumpens fœdera,
 Pactiq; nexu, atq; jurandi fidem,
 Occulta tanti causæ sceleris extitit,
 Vos ultionis effero æstu perciti,
 In merita poscitote supplicia precor.
 Teq; hujus autor cadis, Et scelerum caput,
 Furiale bellum, Cerberusq; Et Tartarus

C

Densum

Densumq; chaos, & ater umbrarum chorus,
Et quicquid inferis mali est, vexent, premant,
Distringilent, oblitterent, dispulserent:
Te triga stygiis pullulantium excetris
Laceret, fatigansq; artus torto distrahat.
At tu scelesti regis ultrix, pinguis
Tellus, benigna divites posthac opes
Felice partu denega profundere;
Perdat diluvie, copiosior suâ
Surgens origine, impium Nilus soluta
Ignis, procella, motiones terreæ,
Fames sitisq; & dira pestilentitas,
Ac si nocivum aliud quid est mortalibus,
Frangat colonos, distrahatq; fonticos.
Sed quid moramur? quin fugam tandem citæ
Paramus, hospitiumq; fædæ linquimus
Telluris, in quâ fraus, scelus, pellacia,
Insida sanguinis sitis, hominididum,
Sibi proprias volvere sedes figere.
Postremum, eamus mortui visum ultimò
Ad busta Domini. Ounicus conjux mea,
Dum tua manebat vita, vitæ terminus,
Ten deseram? deferere fatum compulit:
At non inultum deseram, nam te nisi
Vllo, meis nullum dabo finem miseriis.

CHORUS.

Quidquid immenso spatiosa latè
Continet tellus gremio supremi

Lucido

Lucido expositum Iovis est ocello :
Ille non ullis patiens tenebris
Obrui, clarum jubar orbis omnes
Spargit in partes, penetratque ad imi
Infera Ditis.

Quis potest diu latuisse numen ?
Cui nihil tectum piceis latebris
Cernitur quidquid rotat axe Titan,
Quisquis & terra gravida colonus
Aptat adfuetis juga panda bubus,
Et quod umbrosos peragret recessus
Concitus cecis animale turbis;
Quaeque pennarum celeri volatu
Aetheris campo volucris movetur;
Quique pinnarum celeri natatu
Piscis immensum pelagus pererrat.
~~Abditus densis hominibus fallax~~
Arborum ramis, loca caeca tentat,
Urgeat si quis iter institutum
Nescius tanti sceleris viator,
Quem petat cadem sitiens, petitem
Mittat infestum Stygis ad barathrum
Ac suas nubis putat involucro
Posse nigranti latitare fraudes.
Nemini visas hominum : sed illa
Quae vagos certâ moderatur orbes
Lege, ter magni Iovis alma virtus,
Omnia haec justis tuitur pupillis,
Nec bonos vindex finit unquam inultos
Opprimi catu reprobum maligno.

C 2

Impotens

Impotens mentis, sceleratus Atreus
 Cede perfusam geminâ macharam
 Tertii tinxit patrui cruore:
 Iamque divisim secat ipse corpus,
 Viscerum venas notat & calentes,
 Amputat truncis humeros cruentis,
 Ossa denudat ferus: ora tantum
 Servat, & dextras fidei jugatas.
 Mox coquit partem tepido vapore,
 Et veru flammam tribuit querenti;
 At dapes ignis positas refugit,
 Et focis bis ter trepidis regeſtus
 Arſit invitus: ſcelus ô nefandum!
 Lancinat gnatos genitor, ſuiq;
 Membra funeſto vorat ore membri.
 Sape præcluſe tenuere fauces
 Ampias eſcas, timidam gurgulis
 Dexteram pondus: Dubius pavore
 Nec ſuum neſcens facinus Thyeſtes
 Dicitur totis reſonaſſe tectis:
 Heu quis internos agitat tumultus
 Inſolens artus! trepidant quid intus
 Preſſa majori gravitate membra?
 Sentit heu moles oneris, meumq;
 Non meo peſtus gemitu gemiſcit.
 Heu ſcelus! tandem tua facta frater
 Noſco: prò fedum facinus, nec ullis
 Creditum ſacris! premor ipſe natis,
 Et premo natos genitor: quis unquam
 Quis neſas vidit parile aut ſecundum?

Talibus

Talibus caelos adiit querelis
Impio pastus genitor cibatu
Movit aeternos ea fama Divos,
Labitur gressu reaeunte Titan
Obvium ducens itiner, nobisq;
Obruit dirum facinus tenebris.
Spissior longè coit, inq; nocte
Abdidit se nox, stupet alma mater
Memnonis frenos dare sueta Eoos,
Tardius Divo veniente: magno
Gentis humane trepidant pavore,
Corda, ne mundum superosq; cecum
Obruat rursus Chaos, atq; tandem
Cuncta fatali pereant ruinâ.
Nec minus tecto caesa luna vultu
Condolet fratri, gelidas nec umbras
Digerit terris, renuens scelestum
Cernere mundum.
Credimus ipsos curare Deos
Hominum quidquid natio terris
Perficit, & mortalia iusto
Cernere vultu: quamvis meritas
Clemens Juppiter differat iras;
Tamen haut residui dupla pedatu
Pena accelerat; gravitate moras
Numina pensant. Velut abruptis
Sinuosa ruunt flumina rivis,
Rapiuntq; novo vorticis haustu im-
petui quidquid restat eunti:
Sic calicolum furor impatiens,

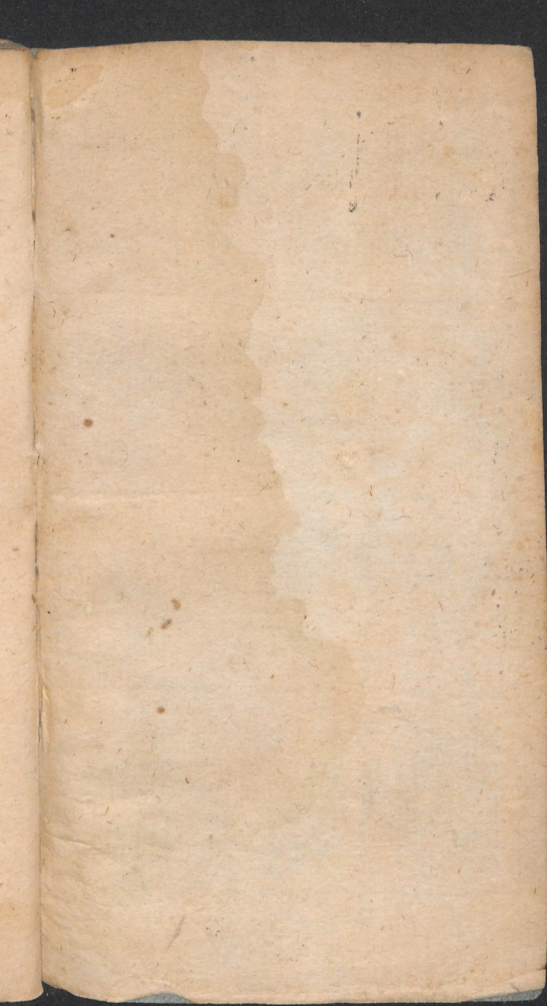
Quemcunq; gradi turbine tangit,
Meritas aextra vindice penas
Sentit, picea missus ad umbras
Stygis horrendas O expetas hos
Crudeli a quo tempore regi.
At nunc eamus, Domina, veloci fuga
Terram scelesti deferere iudex soli,
Magnum precantes supplici voto Jobem,
Jobisq; fratrem, Sitrei numen maris,
Functis periculo ancipi, nec invida
Iterum novercam sortis expertis manum
Monstrare tutum propitius velit locus.
Eamus hinc. Captis favete calites.

FINIS.

LECTOR AMICE,

Typographi incuriâ factum
scito, quòd sub quaternionem B
commutatas inter se vides pagellas
pauculas: Eum Tu errorem, & qui-
qui levior est alius, corrigere pro
tuo candore velis, et à nobis sal-
vere.

LBMV Schwerin 33

33\$002278081

Pernice nostras petere cursurâ rates,
Tum subito dubius inquam mihi timos
Rupit quietem: hinc horror obsessum tenet
Ex sanguis animum, meaq; mentis anxio
Terror trepidans corda concutit metus,
Ignita quidnam calitum ira talibus
Visis minetur, quidve portendat mali.
CH. Quid mente curas Domina libras providâ,
Inculca scapre, squala penitidine,
Curvè gelidum plangore cor lapit pavos?
Desiste lacrimis, ejice tristimoniam:
Is qui tuum valente totiens dexterâ
Dominum, salutis adserens iuvamine,
Ab imminenti vindicabit hostium
Oppressione, rex Olympi maximus,
Et nunc eadem pollet is valentiâ,
Eadem potestate viget, eodem robore
Hic ipse Dominum, tristitia verruc
Valido manus tuebitur munus
Fortuna quâvis dura fro
Sebas in illum fulmina
Minas ab ore, Phae
Quando sinistra
Quin mox b
Vultum f
Lato p
CO
the scale towards do
UB Rosdok 10 09 03 02 01 C7 C7 C8 C8 B8 B8 A8 C9 B9
men
muliercule
am est optumas mortalibus,
flet astro fors gravi.
osfram que tenent classem, laves
prebiturum littorâ?
ostquam plure fluida sat maduit humus

Sicco ferescit athra tandem
Angustis quæ mille delu
Nostra miserebitur mis
Aderitq; nobis, ind
COR. Quando
Tantumq; r
Agite, v
Plac
maclibus,
absist
firmiter
serbet faderis.
a quanto crucis pectora tangitur
sollicitudinum
nificis obrutus æstibus
râ perpete volbitur.
cur lacerat verberare carnifex
ctus, tristitia nubila conditum
Obscurant animi lumen, & ultimam
Fatorum accelerant vicem.
Quæ flagrant mutua pectora flammolâ
Conjux, legitimi ne socium thori
Telis insidians fors gravibus premat,
Curâ premitur anxia.
Fastari subolem cum videt aspero
Fortuna genitrix turbine, moribus
Maceris premitur percita, flebili
Planctu viscem concutit.
Hoc natura sagax dum genitalibus
Clausos exigui ponderis arbulis
Formaret teneros, mentibus inferens
Nostris edocuit simul,
Unâq; edocuit seba minaciter
Nullum urgere acribus fata caput malis